

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.,
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 15 Aprilie 1885.

Dela Cluș până la Deva e numai o săritură. Lăsăm deci Clușul la o parte, trecem preste nervozitatea cu care se comentează protestul nostru contra uneltirilor reuniunii de maghiarisare, și ne îndreptăm ochii spre Deva.

Două interesante procese pertractate zilele acestea la tribunalul din orașul acesta au atras asupra lor atențiunea presei, și aceasta cu tot dreptul.

Era vorba de agitațiune contra ordinii publice din stat, și noi știm că: „salus rei publicae suprema lex.“ Afirmata agitațiune a percurș instanțele, s'a calificat de vrednică a fi pusă la apretiarea judecătorilor, și procesul și-a urmat calea.

Judecătoria s'a pronunțat. La un cas s'a ținut: omul nu este vinovat, la celalalt din contră; conștiința judecătorului a dictat sentența: e vinovat.

În ambele procese acușatii au fost români, și noi nu putem trece cu vederea, fără a observa de tot categoric, că nicăiri ca în comitatul Huniadoarei relațiunile dintre noi și cei chemați a maghiarisa nu sunt mai încordate.

Se analizăm aceste procese. În primăvara anului 1883, se ține la Deva o adunare de popor spre a demonstra contra legii pentru scoalele medii, care pe atunci ca proiect se desbătea în parlamentul Ungariei. Procurorul de stat a aflat că trebuie urmărită judecătorește fruntașii acelei adunări. S'a urdit proces protopopului Ioan Papiu și avocatului din Orăștie Dr. Avram Tincu. S'a ținut că aceștia au agitat pre două căi. Dr. Tincu s'a esperat contra actualelor aședăminte din stat, protopopul Papiu a pus la inima poporului cele ținute de Dr. Tincu, și ca om al bisericeii, cu provocare la cuvintele din scriptură, le-a recomandat se le spună și copiilor și celorlalți membrii din familie, gravându-le pe lespelele inimii lor.

Instanțele superioare sistează urmărirea protopopului Papiu, dispune însă pertractarea procesului contra lui Tincu.

Tribunalul din Deva s'a pronunțat. Dr. Tincu nu este vinovat, căci el n'a agitat. Doi ani de zile a trebuit să geamă opiniunea publică sub penibila presiune, că între români sunt oameni, cari voiesc se restorne ordinea publică. După doi ani tribunalul din Deva vine și spune opiniunii publice ungurești: Respiră mai ușor, căci din toată agitațiunea afirmată nu s'a ales nimica.

Opiniunea publică va trebui să respecte verdictul tribunalului din Deva în procesul politic contra avocatului Dr. Tincu. Întâi judecătoria s'a pro-

nunțat, și verdictul ei trebuie să fie sânt. A doua ea este curat ungurească, și invinuirile nici chiar când ar avea loc, n'au îndreptățire.

Al doilea proces este cel al Părintelui Ioan Ioanovicu din Hărău. Fu adevărat denunțat Părintele Ioanovicu, că în sânta biserica a dojenit pe credincioșii păstoririi sale supuși, i-a dojenit pentru cuvântul, că ei luându-și copiii dela scoala românească, i-au dat în învățetura la scoala ungurească din sat.

Atâta știm noi, și mai mult nu. Ne mărginim deci la constatarea acestor lucruri, și încât privește necesitatea de a se cunoaște bine bine această cauză, ne unim și noi dorințele noastre cu ale simpaticilor nostri colegi dela „Observatoriul.“

Denunțarea aceasta a provenit dela un român. Se vorbește că interese și certe au produs denunțarea, se țin că ea a eșit dela o persoană, asupra căreia mai anul trecut tocmai o denunțare de asemenea natură s'a fost făcut. Fie cum va fi — destul e că denunțarea s'a făcut.

Tribunalul a aflat vinovat pre Părintele Ioanovicu din comuna Hărău, și la pedepsit cu o *lună de zile închisoare, 20 fl. pedeapsă în bani și toate cheltuelile procesului.*

Nu ne este dat a vorbi la meritul acestei sentențe. Noi nu cunoaștem cauza mai de aproape. După cât o cunoștem însă, sentența ne pare foarte aspră, mai cu seamă dacă vom cugeta la consecuențele ei în acest timp de învălmășeală.

Ne facem reserva cuviincioasă. Dacă Părintele Ioanovicu e judecat numai pentru dojana dată poporenilor sei, atunci pedeapsa ca pedeapsă chiar e un lucru de tot periculos mai ales în acest timp — după cum am ținut — de învălmășeală.

Diaristica ungurească de deci de ani predică: se ne înmulțim neamul prin cultură națională maghiară, și ele în zelul lor cel mare ne atacă în ce avem mai scump: în iubirea de patrie și patriotism, legând adevărat aceste lucruri de cunoștința limbii ungurești.

S'au format reuniuni cu scopul de a cuceri lumea străină — după cum se țin — pentru limba maghiară. Aceste reuniuni se vor folosi de amvon, de catedră, de presă, vor face presiune asupra oamenilor aplicați în oficii. Toate acestea spre a lăți cultura națională maghiară — după cum se țin.

Acestea sunt lucruri pretinse de „salus rei publicae.“

Părintele Ioanovicu din Hărău a resonat și el în felul său, și a ținut: dacă ungarilor pentru a înainta în cultura lor națională le este ertat escul de zel, de care țin de țin ne isbim, pentru ce se nu

ne fie și noaue românilor ertat a ne cultiva în scoala noastră ținută strins la sinul bisericeii.

Dacă ungarilor le este ertat a unelti ca prin cultura lor se ne desbrace de ființa noastră actuală, pentru care cuvânt se nu ne fie ertat noaue a ne conserva prin scoala noastră susținută cu sudorile feței noastre.

Dacă e virtute la unguri conservarea prin cultura afirmată și cucerirea naționalităților pe teren cultural, pentru ce se nu ne putem conserva și apăra noi tot pe terenul culturi noastre naționale.

Așa va fi resonat Părintele Ioanovicu, fără să-i fie plesnit prin minte că la noi există națiune privilegiată, căreia toate i sunt ertate, prin urmare conștiința românului trebuie să se plece volniciei, dacă voește omul se nu facă cunoștință cu temnița din Deva.

Părintele Ioanovicu va ști deci, că așii preotul nu mai poate îndemna pre poporeni, să-și ducă prunții la scoala română, căci aceasta formează delict. Delictul acesta cade sub §§. legii penale, și omul face cunoștință cu temnița din Deva.

Credem că vom mai reveni, cu atât mai vârtos cu cât în întreg Ardealul mai anormal este cursul lucrurilor în comitatul Hunedoarei.

Sesiunea sinodului arhidieceșan.

Sedința a XII, la 11/23 Aprilie 1885.

Ședința se deschide la 9 oare înainte de ameași. Cetindu-se protocolul ședinței premergătoare — Se autentică.

La ordinea zilei fiind raportul comisiunii financiare, raportorul aceleia deputatul Rubin Patia referază asupra proiectului de budget al arhidieceșei pro 1886, prezentat cu hârtia consistoriului arhidieceșan de dato... Nr... și la propunerea comisiunii sinodul decide:

Proiectul de budget al arhidieceșei gr. or. din Transilvania pe anul 1886 prezentat sinodului cu hârtia consistoriului de dato... Nr... se primește de basă la desbaterea specială.

Întrând în desbatere specială la propunerea comisiunii sinodul conclud:

I Fondul general administrativ, proiectul consistoriului se primește neschimbat.

În ceea ce privește II Fondul seminariului andreian — se primește cu aceia că, în urma concludului adus cu privire la edificarea noului seminar în locul sumei provădute pentru capitalizare — sub pozițiune 13 a recerințelor — se votează ca cuotă

FOIȚA.

Observări

la tema dlui director scolar I. Muntean: „Tractarea metodică specială a cetirei și a scrierei“! de I. Berescu, învățetoria gr. or. rom. în Sighișoara.

Se susține, și cu tot dreptul, că „învățetoria este sufletul scoalei“, și ori cine va fi de acord în privința adevărului acestei maxime, deoarece ce e prea cunoscut, că ceea ce este sufletul în organism, aceea e învățetoria în organismul scoalei. Dar precum manifestarea spiritului în organismul omului e mai mult sau mai puțin perfectă, după cum adevărat capacitatea spiritului spre dezvoltare a fost favorită de împregiurări; astfel învățetoria în calitate „de sufletul scoalei“, acțiunea sa asupra organismului din cercul său de activitate, numai atunci se va manifesta favorabil, când competența ce o are la maxime citată, va isvori din faptul, întru cât împregiurările l'a favorizat, în direcțiunea aceasta, adevărat întru cât este el capabil a satisface acestei maxime. Pentru ca învățetoria să se facă cât mai demn, cât mai îndreptățit la această maxime se îngrijesc din toate puterile cei chemați și trebuie să se îngrijească oricine; căci cauza învățetoria pretinde, prea în-

dreptățit, sprigin dela fie-care binevoitoriu al omeimei, deacea îngrijiri serioase, sfortări suficiente, lupte de mai multe-ori cu succes se pot observa. Toți cei interesați de soarta scoalelor pretind, cu tot dreptul, dela învățetoria ca el să poseadă, calitățile, însușirile, ce îl pun în pozițiune a putea fi adevăratul suflet al scoalei. Aceste însușiri, aceste calități constituiesc calificațiunea pedagogică, care întrunindu-o învățetoria, posedă abilitate și desterritate în predarea deosebitelor obiecte de învățetoria. Dar fiind că, deoparte, precum ori-ce artă se perfecțiunează continuu așa și arta, de a preda învățetoria se perfecțiunează prin descoperirile ce se fac zilnic pe câmpul educațiunii; ei, pe de altă parte mulți cu toată voință înainte de a se aplica ca învățetoria, nu și-o pot însuși în grad corespunătoriu: deaceea spre delăturarea acestui neajuns sa constituit „Reuniunile învățetoria“, care au de scop: înmulțirea reciprocă a cunoștințelor, câștigarea abilității, sau mai bine perfecțiunea întru a preda învățetoria.

Cu acest scop precum în alte părți, așa și în reuniunea din districtul Sighișoarei, s'a preles în vara trecută 1884 tema din cestiune, care, nu știu ce împregiurări a împins-o pe povernisul publicității. Valoarea acestei teme, dezvoltată de dl I. Muntean director și învățetoria al scoalei elementare din Sighișoară, o poate judeca ori cine, care se ocupă

cu astfel de lucruri; cu atât mai vârtos aceia cari o au aușit din graiu viu, ear acum în coloanele Telegrafului; de aceea și eu ca unul care am fost norocos a auși această temă în parte cu ocaziunea ședințelor reuniunii, ear acum „schimbată la față“ în coloanele „Tel. Rom.“ m'am decis a-mi face și eu modestele mele observări.

Ori cine, cetind tema, cred că și va fi făcut un resumat despre cuprinsul temei, deoarece eu cred că e superflu al mai face relativ la toată tema, voi cită, uneori voi reasuma fidel pasagele unde cred că e de lipsă a-mi face observările mele. Înainte de a intra în critică observ, că scopul acestei teme — după dl Muntean — e a face învățetoria o idee despre metoda analitic — sintetic, care purcede dela părți la întreg (?)

Ca ori-ce lucrare stilistică, tema aceasta are introducere, care nu începe mai departe decât dela întemeerea lumii când „omul a fost creat, după chipul și asemănarea lui Ddeu“, dar fiind că la creat din iubire, la creat în privința puterii fizice astfel încât e cea mai debilă ființă de pe pământ în anii copilăriei. Dar ceea ce înalță pe om sunt calitățile interne, mintea, înțelepciunea, darul vorbirei sau puterea spirituală, prin care omul pre lângă alte invențiuni a inventat arta cetirei și a scrierei la început mai puțin perfectă. Pentru a veni la ideea decând a început oamenii a ceti și a scrie a tre-

de amortizare pentru împrumut ce este a se con- trage pentru zidirea noului seminar o sumă de 7500 florini.

Referitor la III Fondul Rudolfin conform pro- punerii comisiei — sinodul concludă:

Preliminarul venitelor acestui fond amesurat proiectului consistorial se primește cu suma de 10657 fl. 23 cr. — Se primește că la recerînțe po- siția 3 dotațiunea clerului archidiececan în loc de 6500fl. se votează 7000 fl.

Ear ceea ce privește recerînțele acestui fond pe anul viitoriu proiectul consistorial pentru capitali- sarea a 20% din venit, precum și pentru spesele proveđute sub pozițiunile 1 2 4 și 5 — primindu-se neschimbat, ear dotațiunea clerului archidiececan pro- veđută sub pozițiunea 3 cu suma de 6500 fl. ur- cându-se la suma de 7000 fl. suma totală a rece- rințelor acestui fond se preliminează pe anul 1886 cu 10628 fl. 47 cr. v. a.

Încât privește IV Fundațiunea Mogaiană preli- minată cu 3380 fl. 22 cr. venite și 3323 fl. 14 cr. recerînțe — V. Fundațiunea Francisc-Iosefină cu 2667 fl. 88 cr. venite și 2405 fl. 62 cr. recerînțe VI Fundațiunea Pantaziană cu 4153 fl. 67 cr. venite și 4153 fl. 67 cr. recerînțe — VII Fondul scolar eparhial cu 1784 fl. 75 cr. venite și 1658 fl. 84 cr. recerînțe — la propunerea comisiei sinodul decide:

Se primește propunerea consistoriului întocmai.

Cu privire la VIII Fondul bisericilor la propu- nerea comisiei sinodul ia următorii conclud:

Preliminarul VIII Fondului bisericilor în con- formitate cu proiectul consistorial se stăvește pe anul 1886 cu 3175 fl.

Ear ceea ce privește recerînțele acestui fond pe anul 1886 proiectul consistorial pentru capita- lisarea a 20% din venitele acestui fond, precum și pentru erogatele proveđute sub pozițiunile 1, 2, 4 și 5 primindu-se neschimbat, ear ajutoriul biseri- cilor serace preliminarat sub pozițiunea 3 cu 1500 fl ridicându-se la 1800 fl. suma totală a recerînțelor acestui fond se preliminează pe anul 1886 cu 2923 fl. și 97 cr.

Referitoriu la IX Fondul catedralei cu 6465 fl. și 75 cr. venite, 6014 fl. 73 cr. spese; X Fundați- nea Peiovicu cu 74 fl. 25 cr. venite, 73 fl. 85 cr. spese; XI Fundațiunea Cologia cu 411 fl. venite și 406 fl. 58 cr. spese; XII Fundațiunea Șagunaiană cu 7882 fl. 75 cr. venite și tot atâtea spese, la pro- punerea comisiei sinodul concludă:

Preliminarul IX Fondului catedralei, X Fundați- unei Peiovicu, XI Fundațiunei Cologia, XII Funda- șiunei Șagunaiană se stăvește pe anul 1886 con- form proiectului consistorial aclus sub ./.

Încât privește XIII Fondul tipografiei archidie- cesane comisiunea propune, ca preliminarul venite- lor să se primească precum este propus de consi- storiu, ear preliminarul recerînțelor acestui fond să se urce cu 200 fl. votându-se sub pozițiunea 6 ca ajutoriu pentru veduvele serace 1000 fl. în loc de 800 flor.

Totodată luând sinodul act despre împregiura- rea, că venitele tipografiei archidiececane sunt pre- liminate cu o sumă mai mică ca în anul trecut, să se însărcineze consistoriul a studia cauzele acestei aparițiuni și a lua în sfera sa de activitate toate măsurile de lipsă, pentru a spori cât numai se poate venitele tipografiei archidiececane; în fine să se însărcineze consistoriul a îngriji ca procsimului sinod se fie subșternute la timp rațiociniile, precum și in-

ventariul tipografiei archidiececane de pe anul premers.

Asemenea este a se îndruma consistoriul, ca pre viitoriu se facă evident numărul veduvele pre- oteese din archidiececane precum și veduvele împărțe- șite cu ajutor în anul premers.

Deputatul Ioan de Preda face față de aceasta propunere a comisiei următoarea contra propunere:

Pentru astă-dată să se primească proiectul de budget precum se au prezentat din partea consisto- riului tot odată să se îndrume însă consistoriul, ca la sesiunea viitoare se presinte un budget exact ar- tându-se totdeauna cu cât a crescut averea inventa- rială în anul expirat.

Încât privește modul cum ar fi a se face în vii- toriu budgetul acestui fond deputatul Dr. Aurel Brote face propunerea, ca pentru viitoriu pozițiunea 3 venitul tipografiei să se prezenteze netto, iar po- sițiunile 3. 4. 5 din recerînțe, cari sunt a se acoperi din venitul brut al tipografiei, să se lase afară din budget.

În urma acestor propuneri sinodul concludă: Preliminarul XIII fondului tipografiei archidie- cesane se primește pe anul 1886 precum este pro- pus de consistoriul archidiececan în proiectul seu.

Să însărcinează însă consistoriul ca:

a) studiând cauzele, cari au produs micșorarea venitelor tipografiei archidiececane, se ia toate mē- surile de lipsă pentru delăturarea acestor cauze precum și posibila sporire a venitelor tipografiei;

b) să îngrijiască ca procsimului sinod archidie- cesan să i se presinte la timp atât rațiociniile anu- lui premers, cât și un inventariu despre averea ti- pografiei archidiececane.

c) să subșternă în fie-care an un conspect al tuturor veduvele preotese din archidiececane, precum și lista celor împărțeșite cu ajutoriu în anul premers.

Referitoriu la XIV fundațiunea „Andronic“ cu un venit de 8787 fl. și recerînțe de 8721 fl. 40 cr., la propunerea comisiei sinodul decide:

Preliminarul fundațiunei „Andronic“ se stăve- rește conform proiectului consistorial aclus sub ./.

Bugetul votat se aclude sub ./.

Urmează raportul comisiei petiționare.

Raportorul acestei comisii deputatul Iulie Dan referând asupra:

a) rugărei presbiterului Titu V. Gheaja pen- tru a i se aplică un ajutoriu în bani intru re- munerarea serviciilor sale de catechet la gimn. rom- cat. din Gherla;

b) rugărei comitetului parochial din opidul Secu pentru acordarea unui ajutoriu în bani;

La propunerea comisiei sinodul decide:

Ambele acestea petițiuni se transpun consisto- riului spre competență afacere.

Urmează la ordinea țilei raportul asupra bu- getului cassei.

Sinodul acceptând propunerea făcută pre basa regulamentului afacerilor interne stăvește diurnele, spesele de călătorie compute pentru deputați, cari locuesc afară de archidiececane numai dela centrul cercului lor electoral și paușalul biroului cu suma totală de... fl. cr.

Pentru autenticarea protocolului present — Se defige țiu de mâne la 11 oare.

Având a se face autenticarea în localul reșe- dinței archiepiscopoești prin o comisiune compusă din toți deputații câți vor fi presenti.

Presidiul constatând că agendele sinodului ar- chidiececan pentru sesiunea presentă sunt resolute, încheie sesiunea sinodală prin cuvântarea reproducă în numărul trecut al țiarului nostru.

Sibiu, la 16/28 Aprilie 1885. Stimabilă Redac- țione! „Tribuna“ ne potend consuma în pace resul- tatele sinodului nostru eparhial, pentru de a-și mângăia aderenții, pentru fiascul ce a produs cam- pania ei de un an întreg, și-a ieșit din sărite, și nu- mai decât după încheierea sinodului contând la cre- dibilitatea cetitorilor sei, a început a cerca motivele căderii în alții, și ca omul desperat, a împroșca în dreapta și în stânga fără nici o considerare.

Inceputul l'a făcut cu mine, și în Nrul 84 dela 13/25 Aprilie într'un articol de 3 coloane me pre- sentă ca pe izvorul tuturor relelor ce bântue socie- tatea din Sibiu.

La 14/26 Aprilie i-am trimis un răspuns la acel articol pe lângă o epistolă, în care cu provocare la simțul de loialitate al seu, dar în cazul cel mai reu și pe baza §-lui 20 al legii de presă, am rugatu-o să-l publice în Nrul procsim.

În Nrul de astăzi însă, retăcând loialita- tea, se preface că nu i pasă de lege, și țice că nu în puterea legii „ci pentrucă este de interes pu- blic să se scie ce a respuns dl Cosma la cele țise de ei,“ va publica „când,“ „cum“ și „dacă“ le va la socoteală „scrisoarea“ mea.

Cunosc manevra aceasta, care va se țică, ca nu cumva cetitorii „Tribunei“ se cugete că ea nu ar fi suverană peste cea ce voiește, le dă se pri- ceapă că legea nu le poate împune publicarea dar fiind-că este de interes public, tot vor publica din grațiă și răspunsul meu; sunt convins înse că îl vor publica nu din grație, ci pentrucă sunt datori sel publice.

Pentru-ca însă acei cetitori ai „Tribunei,“ cari cetesc și jurnalul DVoastre se aibă ocaziune a ceti răspunsul meu și până când va binevoi „Tribuna“ a-și face datorința, îmi i-au voiă a Ve ruga să aveți bunătate a publica DVoastră atât răspunsul cât și recercarea.

P. Cosma m. p.,

Recercarea este următoarea:

„Sibiu, 14/26 Aprile 1885. Stimabilă Redac- țione! „Răđimat pe simțul de loialitate al DVoas- tre, dar în cazul cel mai reu și pe baza §-lui 20 din legea de presă, îmi i-au voiă a Ve ruga se binevoiți a da loc rectificărilor alăturate aci, în Nrul procsim al țiarului DVoastre „Tribuna“ ca răspuns la articolul ce se ocupă de persoana mea în Nrul. 84 al aceluiași țiar.

Cu toată stima

Parteniu Cosma m. p.,

Răspunsul este următorii:

„Stimabilă Redacțiune! În Nrul 84 al țiarului DVoastre, din incidentul unei notițe malițioase din „Pester Lloyd“ aveți gentileța a Vă ocupa și de persoana mea într'un mod, care precum ved, acuma începe a se inaugura în țiarul DVoastre.“

„Nu voiu să Vă stric gustul cătuși de puțin intru alegerea mijloacelor de a procura publicului o lectură edificatoare; pentru aceea nici nu voiu re- flecta la atacurile personali ce mi-le faceți, fiind convins, că cei ce me cunosc, — și crel că cei com-

buit se învățăm foarte pe larg biografia sf. Ap. Pa- vel. Arătând apoi pe larg greutățile cu care se învăța la început cetitul și scrisul ne spune că ace- sta s'a delăturat prin introducerea metodului sone- tar, (care la dl M. e tot una cu metoda analitic sintetic), după care copii fără vre-o greutate mare să pomenească ei știu ceti și scrie. Ne spune că metoda cel mai bun e acela, care duce mări curând la scop. Cam până aci ar fi partea aceea din temă ce ar putea servi de introducere. La cele afirmate și desfășurate în introducere nu voiu reflecta, căci sunt adevăruri, nu mai atâtea observ în treacă că cele susținute sunt espuse prea pe larg, unde nu e necesar, așa încât pre lângă, aceea că claritatea stilului suferă în unele locuri, apoi, mai are păcatul, de a fi prea lungă, în comparare cu temă, învățămând regula stilistică care țice, că introducerea să nu fie mai lungă ca a 8-ta parte din întreaga temă. De altmintrelea asupra introducerii voiu reveni.

De aci încolo dl M. începe tractarea temei, care intru cât a fost bună s'a putut convinge ori- cine, ear întru cât a avut părți umbroase le voiu arăta, observ încă odată că la fie-care pasagiu îmi voiu face momentan observările spre a încungiura repetarea.

Să declară dl M. țicend: după cum ne în- vățăm pedagogi specialisti (sunt și pedagogi

nespecialiști?) după cum am esperiat aceasta în decurs de 5 și pe baza cunoștințelor căștigate dela superiorii mei metoda cel mai bun e cel numit analitic-sintetic care purcede dela părți la întreg.

La pasagiul acesta observ: După cum am vē- đut dl M. sa încercat în introducere a ne arăta me- toadele după cari sa propus cetitul și scrisul, dar nu ne-a clarificat cum sa cuvenit, căci tocmai par- tea aceasta, cea mai potrivită pentru introducere, a tratat-o superficial și obscur. A trebuit a ne face conuscut că, metoda după care fie-care literă avea numele seu (b. buche sau be) să numia metod nominal, că până a ajunge la metoda analitic-sinte- tic a trecut omenimea prin metoda fonetic (pur sin- tetic) după care fie-care literă se numește cu numele ei adevărat, acesta este metoda (sintetic) preste care nu se mai poate face nici o înaintare, căci aceasta este baza metodului analitic-sintetic care nu e de- cât o modificare a metodului sintetic adevărat fonetic.

Dl M. afirmă că metoda analitic purcede dela părți la întreg. „Va fi că-i lumea rea,“ dar după cum vede ori cine (și după cum voiu arăta și eu mai târđiu), dl M. a confundat metoda analitic-sintetic cu cel pur sintetic sau apoi că a rătăcit pela meto- dul deductiv și inductiv; aceasta o dovedește însuși dl M. când țice că măiestria metodului analitic-sin-

tetic consistă întru „a desemna diferitele părți din cari se compun semnele sonurilor (li- terile) apoi va cerca a compune semnele sonurilor adevărate literile, din litere va compune silabe, din silabe cuvinte din cuvinte țiceri. Aceasta îndată documentează, că se ține de categoria metodului pur sintetic, și tot acest pasagiu, provoacă și susține pe deplin afir- marea că numai confuziunea ce s'a făcut în tema cu metoda analitic-sintetic și cel pur sintetic, ia dat dreptul a figura pentru metoda analitic, pe scurt ce e confuz nu e clar, și prin urmare acest pasa- giu dovedește că dl M. nu e în clar cu metoda ana- litic-sintetic, de aceea îmi permit a observa:

Metoda analitic-sintetic nu purcede dela părți la întreg, ci după cum chiar numele lui arată pur- cede dela întreg la părți și dela părți ear la întreg și are de scop, ca să aducă pre elevi într'acolo ca ei însisi să scoată sonurile din cuvintele de model și aceasta nu se ajunge prin îndrumările ce le dă ei „pasagiul“ citat, prin desemnarea de linii, căci acea- sta e mai mult, parte caligrafică, ci se ajunge prin analisisa vorbirei după cum vom vedea mai târđiu.

(Va urma).

petenți toți me cunosc, nepreocupați de vr'o ură sau ambițiune personală, nu me vor considera de capace de a fi perfid în politică și intrigant în societate, precum me cualificați D'voastră, — ear judecata celor ce și cunoscându me ar fi în stare a presupune despre mine o asemenea slăbiciune de caracter, nu me genează.”

„O altă impregiurare me face însă, să Vă dau informațiuni esacte, despre un lucru, care precum v'ed, s'a înregistrat fals în anele „Tribunei.”

„Se afirmă adecă în articolul din cestiuine, că: acum un an, nainte de a se înființa acest diar, numai eu ași fi fost cauza, că s'a produs desbinare între consorțiul „Tribunei” și între „Albinisti”, căci Albinistii stăruiau cu tot dinadinsul, ca se întru și eu în comitetul de direcțiune al „Tribunei”, cea ce consorțiul n'a conces, prin urmare „e un lucru firesc ca „Tribuna” să aibă un armare hotărut pe dl Cosma, pe care îl și primește fără de nici o sfială.”

„Ce au făcut alții în consultări la cari eu n'am participat, nu pot sci, cred însă că despre ale mele fapte, totuși eu sum cel mai autentic martor.”

„Ve rog se luați spre știre deci, că eu nici odată n'am intenționat ca se întru nici în consorțiul, nici în direcțiunea „Tribunei”, — căci eu din capul locului am considerat înființarea consorțiului „Tribunei” de o manoperă regretabilă, de a paralisa înființarea „Atheneului român” inicit din partea comitetului central electoral, care întreprindere era de un interes general național, o necesitate, pe care în curând cred că o veți simți și D'voastră.”

„Deci atât ca membru și președintele de atunci al comitetului central, cât și ca unul, carele am avut, și am vederile mele politice independente de ori și cine, n'am putut dori și n'am dorit se întru în direcțiunea unei întreprinderi, pe care ea eu o ținam de un lucru daunos pentru națiune, daunos pentru membrii sei chiar.”

„Viitoriul va arăta, dacă am rătăcit sau ba?”

„Vederile mele n'au fost isolate, ci au fost și ale tuturor acelora din Sibiu, cari nu sunt acționari de ai „Institutului tipografic”, prin urmare și ale acelora, pe cari D'voastră îi numiți „Albinisti.”

„Nu pot crede deci, ca Albinistii se fi stăruit serios la consorțiul D'voastre, ca să me primiți și pe mine în direcțiune; ear dacă cu toate acestea ar fi propus cine-va o combinațiune, în care s'ar fi pomenit și numele meu, aceea s'a întâmplat fără a știerea mea și în contra voiei mele.”

„Acestea în interesul adevărului istoric.”

„Sibiu la 14/26 Aprile 1885.

Parteniu Cosma m. p.

Inmormântarea lui C. A. Rosetti.

Ieri a fost o di de doliu nu numai pentru presă, ci pentru întreaga țeară.

Ieri corpul marelui cetățean C. A. Rosetti a fost condus la locuința sa vecinică.

Inmormântarea s'a făcut întocmai după dorința bătrânului luptător politic și decan al presei: simplă, dar impunătoare.

Sdrobiți de durere și din cauza imensei mulțimi care a luat parte la această solemnitate funebă, rugăm pe cetitori a nu se aștepta la o dare de seamă amănunțită.

Întreaga capitală a vădut cum românii au știut să-și arate pentru ultima oară simțemintele lor de recunoștință aceluia care în toată viața sa, împreună cu conluptătorii șei, nu a făcut decât să le câștige drepturile cele mai mari, să le mențină și să le întărească; pentru cei ce n'au putut fi eri în capitală ne vom încerca a le da următoarea dare de seamă, scurtă și cât se poate de esactă.

De dimineață chiar, strada Dorobanților era îndesată de un numeros public, ear curtea caselor cu Nr. 12 din aceea stradă era plină de amicii și cunoscuții lui C. A. Rosetti.

Camera mortuară era împodobită cu flori, verdeață și cununi, ear la capul lui C. A. Rosetti era arborat un drapel tricolor.

Pe dinaintea cosciugului, simplu de stejar, capitonat cu catifea roșie și având pe capacul seu un număr vechiu al „Românului”, defilă o mulțime imensă de bărbați politici fără deosebire de partide, militari, persoane de distincțiune streine, în fine toată societatea capitalei, cari pentru ultima oară voiau să vadă și să salute pe marele cetățean.

Dintre ministrii streini am observat numai pe dl comite Tornielli, ministru plenipotențiar al Italiei.

I. P. S. S. Mitropolitul venise de asemenea în persoană să presinte condolențele sale familiei Rosetti.

La 12 oare, toți dnii ministrii, afară de dl Cămpineanu care lipsește din țeară, se aflau în camera mortuară.

Pe fețele tuturor se vedea descrisă cea mai adâncă întristare.

La 12^{1/2} oare, dl I. C. Brătianu, prim ministru, însoțit de dnii E. Stătescu, Dr. C. Cantacuzin și de dl Moruzi, prefectul Capitalei, sui cu un pas încet și abătut treptele scării casei cu Nr. 12, spre a vedea încă odată pre vechiul său amic, pe acela de care credea că nimic nu-l va despărți.

La vederea cosciugului, dl prim-ministru păru foarte emoționat și plânsul îl înăbuși.

După ce un preot oficiă ceremonia religioasă, dna Maria C. A. Rosetti, susținută de dl prim ministru și de principele D. Ghica, dede ultimul adio ilustrului el soț.

Apoi sicriu fu dat jos de dnii prim ministru, Serurie, Ion Ghica, Moșoi, principele Ghica, Dr. C. Cantacuzin, Dr. Stoicescu, colonel Candiano Popescu, Nacu, Stolojan, Radu Mihaiu, Vulturescu.

După ce consciugul fu depus pe carul funebru, încărcat de flori și verdeață și la care erau înhămați doi cai albi, se ținură 5 discursuri în ordinea următoare: dl Mucenic Dinescu, fost deputat în Constituantă, a vorbit în numele țeranilor; dl Nicolae Ionescu, deputat; dl N. Bordeanu din partea societății presei; dl D. Giani, din partea familiei și în fine dl D. Tănăsescu, din partea comercianților capitalei.

Apoi cortegiul a pornit pe stradele Dorobanților și Poșta Vechiă, eșind în calea Victoriei pe la Episcopie și îndreptându-se spre cimiterul Belu prin următoarele strade: Bulevard, stradele Colțea, Doamnei, calea Victoriei, Lipsani, Șelari, calea Rahovei și 11 Iunie.

La tot mersul cortegiului, de și lumea era îmbulzită pe trotore și pe strade, ordinea cea mai perfectă era ținută de cetățeni.

Toate casele din stradele pe unde cortegiul a trecut erau împodobite cu drapele tricolore îmbrăcate în doliu, sau numai cu drapele negre, ear prăvăliile erau închise.

Felinarele de pe strade erau îmbrăcate în crep negru și aprinse.

În dreptul redacțiunii diarului „Românul”, cortegiul se oprî și dl I. G. Bibicescu rostî foarte emoționat câte-va cuvinte. Aci se mai depuse două coroane: una din partea personalului redacțiunii, ear alta din partea lucrătorilor diarului „Românul.”

Inaintea cortegiului mergeau scoalele, diferitele corporațiuni din capitală cu drapelele lor și cu câte o coroană, printre cari s'a distins mai cu seamă corporațiunea comercianților; delegațiunile de prin județe și orașe din țeară începând cu delegațiunea județului Ilfov, în capul căreia se afla dl Em. Culoğlu, prefectul județului, și dl Voreas; întreaga societate a lucrătorilor tipografi; coloniile streine din capitală, asemenea cu drapelele lor îmbrăcate în doliu.

Printre aceste delegațiuni se aflau câți-va tineri necunoscuți, dintre cari unul purta un drapel roșu și purtând fie-care la butonieră câte o cocardă albă și neagră în formă de cruce.

Ni s'a spus că această delegațiune era a cercului socialiștilor.

Drapelul lor era de forma, coloarea și dimensiunea drapelelor socialiștilor din alte țeri.

Inaintea carului funebru mergeau alte trei care împodobite cu cununi de flori.

Acestea erau atât de multe în cât ne este peste putință de a le enumera pe toate. Din ele s'au observat mai cu seamă acele a MM LL. Regele și Regina, a consiliului de ministri, a comercianților, a clubului tinerimei, creditul funciar urban, a Băncii Naționale etc.

Când cortegiul ajunse în curtea cimitirului, corpul lui C. A. Rosetti fu dat jos de pe car și condus la groapă de lucrătorii diarului „Românul”, de C. F. Robescu, Bălcescu, Minovici etc.

D. I. C. Brătianu, prim ministru, conduse pe dna Maria C. A. Rosetti dela poarta cimitirului până la mormânt, în jurul căruia se aflau toate drapelele corporațiunilor cari precedaseră carul funebru.

După ce familia și amicii deteră ultima salutare lui C. A. Rosetti, consciugul se lăsă în cavoul familiei, punându-se deasura un esemplar din diarul „Românul”.

La reîntoarcere dela mormânt dna C. A. Rosetti, care se spriginea de fiul seu Vintilă, mergea la brațul d-lui N. Fleava, primarul Capitalei, apoi la acela al d-lui D. Brătianu.

D-na Rosetti, după care mergea dl Ion Brătianu și toate persoanele de distincțiune ce merseră până la cimitir, mulțamia cu ochii plini de lacrimi la toți aceia cari cu respect o salutau.

D-na Rosetti era foarte adânc mișcată și îndată ce întâlnea în trajectul dela mormânt până la poarta cimitirului, pe vreunul din vechii amici ai defunctului Rosetti, se opria și cu ochii inundați în lacrimi îi îmbrățișa.

Asemenea scene mișcătoare am avut durerea a le vedea repețindu-se de mai multe ori.

Eată pe scurt ultimele onoruri ce s'au dat ilustrului C. A. Rosetti, acaluia pe care puținii 'l-au putut și îl pot cunoaște și apleția; căci pe oamenii mari nu este dat tuturor să-i cunoască.

„Voința Națională.”

Pecatele noastre *)

* Toată lumea e veselă de rezultatele sinodului nostru din estan, din provinciă din toate părțile primim știri, că atât ținuta sinodului, cât și compunerea consistoriului au produs o mulțumire și satisfacțiune generală, inimile s'au încălzit, natura chiar s'a înveselit și încălzit în mod extraordinariu, numai în biroul redacțiunii „Tribunei” au străbătut frigurile și cu ele scrișnirea dinților.

Semne rele pentru... consorțiul.

* Mijlocul cel mai sigur de a produce resens în cetitori, pentru un diar, ce și da aerul de serios, este: a se ocupa cu personalități. „Tribuna” cultivă bărbătește acest specimen de redactare. Unde se va opri; treaba consorțiului.

* „Tribuna” împarte sinodul în „Tribunisti”, „Albinisti” și „Mironisti”, și dice că Tribuniștii au fost mai tari la alegerile pentru consistoriu însă n'au invins pentru că le mai lipseau 5 voturi.

Logică ca logică, dar bine că e mângăiere.

* Diarele maghiare din Cluș susțin că Albina urmărește scopuri naționale, cumpărând moșii ungurești, pe cari apoi le parcelează și le vinde românilor, și fiindcă are drept se o facă aceasta între marginile legii, pentru cari fapte nu-o poate trage la dare de seamă nici guvernul, nici nime altul, ele află de lipsă înființarea reuniunii de maghiarisare, ca aceea se paralizeze pericolul ce-i amenință din partea Albinei.

„Tribuna” din contră susține că „Albina” nu poate fi independentă de guvern, și prin urmare acei Albinisti, cari s'au ales în consistoriu se consideră de un element pus la dispoziția guvernului.

Tribuniștii știu tot așa de bine ca și noi, că și până acuma au fost bărbații, cari ocupă loc în consorțiul Albinei s. e. dd. Macellariu, Hania, I. Popescu, Bologa, membrii la consistoriile noastre archidiececane și metropolitan, au participat cu toții la toate întrunirile naționale, și încă nime nu s'a încumetat a le face imputări, că n'ar fi bărbați independenți.

Ce va se dică dar pornirea de felul acesta în contra Albinistilor și prin trênsii contra Albinei?

Poporul n'are cuvânt pentru aceasta, pentru că el n'are nici însușirea, inteligența însă o numește „denunțiațiune.”

Bine! care denunțiațiune este mai regretabilă pentru români, cea din Cluș, sau cea din Sibiu?

Răspunsul să-l dea diarul „Patria.”

* „Guvernului îi bine mai bine la socoteală Roman decât I. de Preda, dice „Tribuna” — fiindcă I. de Preda este un om, pe care guvernul nu-l poate ajunge, pe când V. Roman este director al băncii „Albina.” „N'am — dice dar guvernul — de cât se pun șurubul în „Albina,” și trebuie se crepe în consistoriul archidiececan.”

Noi așa știm, că în țara noastră toate băncile afară de banca națională, care în prima lineă este o instituțiune de stat, sunt absolut independente de stat și de toate organele lui, pe cât timp acelea rămân între marginile statutelor lor basate pe legea comercială.

Vedem și aceea, că „Albina” de 11 ani de zile tot sub conducerea de astăzi a știut lucra astfel, încât nici odată n'a venit în conflict cu legea, și a produs rezultatele cele mai solide și îmbucurătoare pentru toți. După statutele sale, ea n'are de a face politică, și nu face politică, ci-și caută de trebile sale economice, pe care teren nu poate veni în conflict cu guvernul, nici guvernul cu ea.

*) Ca să nu trecem de plagiatori, odată pentru totdeauna recunoaștem, că acest titlu genial este invențiunea „Tribunei.” Red.

Dar știm și acea, că „Albina“ stă sub scutul tot aceleași legi, a legeri comerciale, sub care se adăpostesc și „Institutul tipografic.“

O esențială diferență este însă în ceea ce poate provoca ingerința guvernului între ambele institute. Pe când adică „Albina“ după statutele sale nu se poate ocupa cu politica, pe atunci „Institutul tipografic“ eminentemente se ocupă cu politica, și astăzi principalul lui product este „Tribuna“, diar politic, care precum se laudă — singur este expresiunea voinței românilor.

Dacă este dară plăcere pentru guvern a-și băga șurubul într-o societate anonimă, negreșit că el mai mare poftă va avea pentru aceea, care se ocupă cu politica.

Domnul I. de Preda este membru al direcțiunii „Institutului tipografic.“

Făcând dar și noi paralelă între independența dlor I. de Preda și Visarion Roman, întrebăm, dacă va băga guvernul șurubul în „Institutul tipografic“, unde va crepa?

Varietăți.

* (Diaristic.) Diarul din Budapesta „Vitoriu“ a încetat deocamdată de a mai eși.

* (Postal.) Se escrie concurs pentru ocuparea postului de magistrul postal în comuna Farkastelke (comitatul Alba inferioară.)

Condițiuni: Contract de oficial și 100 fl. cauțiune.

Emolumente: 120 fl. salar anual, 40 fl. pașal de cancelarie și pentru susținerea comunicațiunii de toate zilele cu oficiul postal din Blaș prin o careolă postală 360 fl. pașal de transport.

Rugărilor concursuale sunt de a se așterne direcțiunii postale din Sibiu în 3 săptămâni.

* (Hymen.) Cununia baronului Béla Radvanszky, comite suprem al comitatului Zolyom cu domnișoara Paulina Tisza, fca ministrului-președinte Coloman Tisza, s'a întâmplat 18 l. c. n. la 11 oare a. m. în biserica protestantă din capitală. Nași au fost: contele Ludovic Tisza și contele Iosif Teleky. Paranimfi frații miresei Stefan și Coloman Tisza, paranimfe contesa Ell'a Károlyi și principesa Irma Odeschalschy. Martori: din partea miresei contele Tibor Károlyi și contele Ludovik Tisza, din partea miresei baronii Géza Podmaniczky și Géza Radvansky. Nuntași s'au adunat la 10 oare în palatul ministrului-președinte, de unde au pornit la 11 oare. Pre unde a trecut conductul miresei stradele erau năpădite de popor. Publicul capitalei s'a portat cu atâta interes față de aceasta cununie, cum nu s'a potut esperia în capitală de mai mulți ani. În biserică numai pre lângă bilet a fost iertat a intra, familia a esmis 1800 invitări. Ceremonia bisericească a fost foarte simplă. Mai întâiu Szotyori Nagy Károly a esecutat un imn ocașional, după aceea superintendentul Carol Szász pre lângă o vorbire ocașională a împreunat părechia jună. După cununie s'a dat un dejeuner în palatul ministrului-președinte ear la 3 oare 20 minute părechia jună a călătorit cu tren separat la Sajó-Kazán, unde este dominiul mirelui.

* (Himen.) Domnul George Verindeanu, ampioiat la direcțiunea financiară, s'a logodit cu domnișoara Elena Marcovinovici.

* (Promovări.) Dni Iuliu Olaru și I. Corno i fură promovați la gradul de doctori în teologie la universitatea din Cernăuți.

* (Incendiu.) În 22 Aprile a ars cu totul teatrul nou din Seghedin, causa focului nu se știe.

* (Literatura.) Cu bucurie vedem, că au început a se traduce și în limba română opurile lui Shakespeare. Mai de curând dl Bengescu a tradus tragedia „Machbeth“, care s'a jucat în Teatrul Național din București. Rolul lui Machbet a fost jucat de domnul Manolescu.

* (Împăratul Wilhelm.) Cu ocașionea s'rbării aniversării împăratului Germaniei, o foae parisiană — dice „Dunărea de jos“ — ne face să cunoaștem viața familiară a bătrânului monarch.

La nouă oare, împăratul se scoală, camera sa de culcare este mobilată foarte simplu, nu se vede cel mai mic luc; deasupra patului de acaju se află un mare portret al mamei sale, regina Luisa, care după bătaia dela Iena, trebuie să se resemne pentru a implora îndurarea învingătorului. Vederea într'una a acestui portret reamintind lui Wilhelm I timpii de restriște ai patriei sale și umilirile suferite de mama sa, a contribuit poate tot atâta de mult ca și principele de Bismarck, la îngrozitorul resbel din 1870.

Când împăratul sună clopoțelul, servitorul de serviciu întră pentru a da tot ajutorul Maieștăți sale

când își face toaleta. Această toaletă ține foarte puțin. Împăratului îi plac hainele vechi în care se simte foarte bine: o uniformă întrebuițată de mai mult timp, îi servește de halat, poartă niște pantofi vechi, căci voiește să se bucure de toată comoditatea; în urmă, trece în cabinetul de lucru unde credinciosul seu Enghel, decanul servitorilor sei, îi servește ceaiul. Servitorul este un om în etate de 70 ani, mai puțin robust ca împăratul; stăpânul seu îl tratează cu o familiaritate binevoitoare; împăratul îl tutuește și se informează în fie-care di despre starea sănătății sale.

Într'o dimineață în eara trecută Enghel spuse cu respect împăratului că crede că în curând are să se retragă din serviciu; nu toată lumea, dise el, are s'ănătatea Maieștății tale; dînsul, Enghel, avea trebuință de odichnă. Împăratul, ridend cu hohot, îi răspunse:

— Enghel, tu și cu mine, n'avem timp să ne odichnim!

Foarte bun, foarte blând cu servitorii sei, este totuși un punct în privința căruia împăratul Wilhelm este foarte aspru: dînsul n'ar ierta nici o dată, chiar unuia din servitorii sei cei mai vechi, o indiscrețiune privitoare la vieța sa.. și mai puțin încă luarea vre-unui fir de păr din capul seu pentru a fi dat vre-unui turist din cei care, cu orice preț, voiesc să aibă un suvenir dela bătrânul împărat.

El glumește adică cu subordinații sei. Astfel, credinciosul Enghel a divorțat de mult de soția lui.

Într'una din zile, împăratul coborându-se din vagon, zări în gară pe fosta doamnă Enghel: suridend dise servitorului seu:

— Engel, trebuie a fi galant cu doamnele. Zăresc colo pe soția ta, dute de-i spune bună ziua!

Enghel sbărcind din nas, fu nevoit să esecute dorința imperatului: reintorcându-se cu totul rușinat, imperatul ridend cu hohot îi dise:

— Enghel, ai făcut foarte bine! Nu uita nici odată că trebuie să fim cuvințioși cu femeile, ori care ar fi greșele lor.

Această galanterie cu femeile este unul din principalele agenți ai popularității imperatului; el găsește în totdeuna un compliment sau un cuvânt pentru a-i plăcea și ași ca altă dată.

* (Regele Svediei și principele Bismarck.) Sub acest titlu cetim în „Voința Națională“: Diarele germane anunță că cu ocașionea a 70 aniversării a cancelarului imperiului german, M. S. Regele Oscar II al Svediei și Norvegiei, a dăruit principelui Bismarck o sabiă, care a fost foarte mult admirată la espozițiunea de arte din Svedia.

Aceleași diare observă că cu ocașionea acestei aniversării toți suveranii străini a felicitat pe principele de Bismarck, afară de regina Angliei și de regii Danemarcei, Portugaliei și Spaniei.

* Cetim în foile din România, că în noaptea de 26 Martie trecut, o femee din comuna Voinești, județul Dâmbovița, a născut 3 fete; muma și copilele sunt pe deplin sănătoase.

* În același diar cetim, că principele Bismarck prin dobândirea domeniului Bismarck-Schoenhausen a devenit unul din cei mai mari proprietari rurali ai Prusiei. Cancelarul posedă Varzin, în Pomerania, și Friedrichsruhe, în Lauenburg.

Aceste două proprietăți nu sunt grevate de nici o ipotecă; domeniul Varzin a fost cumpărat de principe cu dotațiunea din 1867; iar Friedrichsruhe este un dar făcut de stat.

Cele trei domenii reprezintă un venit anual 360,000 mărci. Ca cancelar, dl Bismarck primește o leafă de 54,000 mărci la care trebuie să se adauge o pensiune viageră de 9000 mărci ca vechiu ministru al Lauenburgului, ași încorporat la Prusia.

* (Un monument ridicat de Rusia la Plevna.) Sub acest titlu „Voința Națională“ publică următorii estras dintr'o corespondență adresată diarului l'Independance belge:

„Monumentul de bronz, ce guvernul și-a propus a ridica la Plevna, în memoria oficerilor și soldaților din corpul de granadiri ruși căduți pe câmpul de bătaie în timpul resbelului ruso-turc, se termină în acest moment la Moscva, și mai nainte de a fi trimis în Bulgaria, va fi espus 15 zile pe câmpii, dela Khodynskoe.“

* (Loșcustele din Rusia.) La Odesa, — scriu diarele din România — s'au intrunit guvernatorii provinciilor Kerson, Basarabia, Podolia, Cierniogow, Taurida, Taganrog, Charcoff, Orel și Kiev spre a discuta asupra mijloacelor ce trebuiesc luate pentru stîrpirea locustelor cari s'au ivit în mare număr în citatele noaue provincii ruse.

* (Bibliografic.) Nrului 1 din 1 Aprile a. c. al „Convorbirilor literare“, cari au intrat cu 1 Aprile a. c. în al XIX an al esistenței i s'a alăturat prospectul ce urmează:

„Considerând viul interes ce aveți pentru literatura națională, avem onoare a ve aduce la cunoștință, că revista „Convorbiri literare“ care la 1 Martie a. c. a implinit optsprezece ani de esistență neîntreruptă, va apare cu incepere dela 1 Aprile 1885, în București în broșurilunare de 4 până la 7 coale 8° mare, astfel după cum vi se presintă alăturatul specimen ca fragment al numărului întâiu.

Îmbunătățirile ce se aduc „Convorbirilor literare“ precum și volumul lor mai mare nu vor influența întru nimic asupra prețului abonamentului, care va fi ca și în trecut 20 lei pentru România, 6 florini v. a. pentru Austro-Ungaria, 20 ruble pentru Rusia și 30 franci pentru celelalte țeri din uniunea postală.

Pentru a respândi revista în toate cercurile române, punem la dispozițiunea cetitorilor și modalitatea de abonament anual plătibil cu numărul, după cum ne esplicăm mai la vale.

Domnul Iabob C. Negruzzi mutându-și acum domiciliul în București, va urma a dirige această revistă întemeiată de D-Sa, avend asigurată colaborarea celor mai renumiți autori români.

Revista va cuprinde poesii, romanuri, novele, narațiuni și descrieri, studii istorice, filosofice, științifice, și literare, scrieri dramatice, dări de seamă, critice și recensiuni a cărților mai însemnate ce vor apărea, șiind pe cetitori în curentul mișcării intelectuale la români și câte odată la străini, va da un loc larg literaturii populare, într'un cuvânt va căuta să cuprindă toate ramurile de activitate intelectuală.

Avem prin urmare convicțiunea că ve veți înscrie și dvoastă printre abonații acestei publicațiuni, spre care s'fârșit ve rugăm să binevoiti a participa la abonament etc.“

Sumariul Nrului 1 e următoriu: V. Alesandri. „Ovidiu“, piesă în 4 acte (act 1 și 2). Schopenhauer. „Despre estetica poesiei.“ D. Onciul, Dare de seamă critică despre „Teoria lui Roesler, studii asupra stăruinței românilor în Dacia Traiană de A. D. Xenopol.“ Petru Th. Missir. „Coardsparte“, versuri de T. C. Dj. Dem Const. Olăescu. „Basm Iaponez“, — poesie. T. Șerbănescu. „Magdalena ca eri și ași“ — poesii. N. Volenti. „Icoane din viață — poesie. „Academia română.“ „Cronica teatrală.“

Loterie.

Sâmbătă în 25 Aprilie 1885.

Buda: 3 85 74 25 41

Bursa de Viena și Pesta.

Din 25 Aprile n. 1885.

	Viena B-pesta	
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	94.05	94.—
Renta de aur austriacă	105.65	105.50
Renta ung. de hârtie	89.85	89.85
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	96 —	96.25
II emisiune de oblig. de stat dela drnmul de fer orient. ung.	—	121.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	401.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	280.50	280.75
Acțiuni de credit ausr.	281.80	281.80
O lig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	104.50	103.—
Obligțiuni urbariale transilvane	100.25	101.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	851.—	847.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	144.50	144.—
Galbin	5.89	5.86
Napoleon	9.96	9.96
100 marce nemțesti	61.60	61.65
London (pe polița de trei luni)	126.—	126.35

Sz. 41. bir. vógréh. 1885.

[1008] 1—1

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó ezennel közhírré tesszi, hogy a Szerdahelyi tekintetes kir. járásbíróság 1884 évi 2827 sz. a. kelt végzése folytán Ghisie Leonte és társa ellen „Albina“ hitelintézet részére 380 frt. követelés behajtása végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróilag lefoglalt és 272 frtra becsült ökrök, kancza, kócza, ökr szekér, borsajtó, széna stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén vagyis Recsen leendő eszközlésére határidőtül 1885 ik évi Majus hó 6-ik napjának délellötti 9-ik órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen a polg. ik. rdt. 107 §-sa szerint szükség esetében becsáron alu' is eladatni fognak. Árverésivelőleg 10 frt. 70 kr. szükséges.

Kelt Szerdahelyt 1885-ik évi Aprilis hó 21 napján.

Maniu Visantiu,
kir. végrehajtó.